

NOVÝ ŽIVOT

MĚSÍČNÍK CYRILOMETODĚJSKÉ LIGY



Roč. III. (I.)

ČERVENEC 1951.

Číslo 7.

OBSAH: Bolest a zlo — PhDr F. Uhlíř.
Cyrilometodějská Liga — P. J. P.
Ani sovětismus ani západnictví — Karel Brušák.
Muž modlitby a práce — J. E. kard. Klement Mícar.
Z Křesťanské Akademie.

V JEJICH ŠLÉPĚJÍCH...

Dvojím způsobem je možno pročitat dějiny: buď přenést se bezmyšlenkovitě přes známá historická fakta, nebo se nad nimi zamyslet a snažit se je zhodnotit. V prvních kapitolách našich dějin nikdy nechybí zmínka, že r. 863 přišli na Moravu Konstantin a Metoděj jako misionáři; že působili mezi našim lidem, kázíce mu Kristovu nauku jazykem, kterému lid rozuměl; že musili do Říma, kde Konstantin zemřel; že Metoděj po svém návratu dlouho trpěl v žaláři... Tímto suchým výpočtem není však zdaleka vystižen význam jejich příchodu, ani zhodnocena práce kterou vykonali.

Co na první pohled udiví, je ochota a láska, s jakou se svatí Bratři podujali díla, o něž byli požádáni. Všichni víme, co jejich rozhodnutí znamenalo. Práce v cizím prostředí — často zneuznaná —, utrpení a oběť se staly údělem celého jejich dalšího života. Jejich houževnatá vytrvalost v započatém díle nejlépe dokázala, že neměli žádný jiný úmysl, než sloužit cizím lidem kdesi daleko od své země. Většina z nás-uprchlíků dovede dnes trochu ocenit velikost podobného rozhodnutí, když zakoušíme sami, co to znamená žít, pracovat a probíjet se překážkami v cizí zemi. Málo který z nás by si vyvolil cizinu dobrovolně, zvláště, kdyby v našich zemích vládla svoboda a kvetla kultura, jak tomu bylo v říši byzantské za života Konstantina a Metoděje. Doma mohli oba snadno dosáhnout toho,

čemu se dnes obecně říká „kariéra“. Ve skutečnosti oba z Bratří měli již za sebou hezký díl veřejné působnosti. Na druhé straně nebylo pro ně žádným tajemstvím, co to znamená být misionářem. Konstantin měl bohatou „zkušenost“ ze své misionářské cesty mezi Chazary.

Sv. Pavel dává vysvětlení podobných hrdinných misionářských rozhodnutí ve slovech, která napsal sám o sobě: „Láska Kristova nás pudí...“, abychom ji rozlévali co nejšíře. Opravdová láska k Bohu, láska k Ježíši Kristu se nemůže utajiti, aby nepřinesla touhu rozšířit co nejvíce radostnou zvěst Kristova učení, a přivést tak ku spáse co největší počet lidí. Tato láska byla pramenem misionářských povolání všech věků; tato láska byla pramenem odhodlání pro naše svaté apoštoly; tato láska je také pramen a vzpruha toho, co dnes nazýváme Katolickou Akcí.

„Získali láskou Kristu národ celý!“ Tak v kostce vyjadřuje píseň celou působnost a výsledek práce sv. Bratří v našich zemích. Nemá pro nás zvláštní důležitosti ohlédat se daleko do minulosti. Lépe je pohlédnout na konkrétní skutečnost: na situaci našich krajanů v exilu. Je hodně ubohá v hmotném ohledu, a není o mnoho utěšenější ani v ohledu duchovním... Nevím, zdali by nás sv. Bratři — při pohledu na náš duchovní profil — poznali. Símě, které již před 1100 lety zaseli, bylo hodně zanedbáno, a zdaleka nepřineslo očekávanou bohatou žně.